

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fribolig).

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 26/11 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fremskridtspartiet foreslår, at en skattepligtig person, der stiller hel eller delvis fribolig til rådighed, ikke skal indkomstbeskattes af værdien af friboligen. Baggrunden for forslaget er de regler, der fører til beskatning af borgere, der tager sig af et familiemedlem. Forslagsstillerne finder også, at der kan være andre end ældre familiemedlemmer, der kan hjælpes ad privat vej ved, at en husejer stiller en bolig til rådighed.

Som jeg tidligere har givet udtryk for her i Tinget, så er jeg principielt enig med forslagsstillerne i, at der bør gennemføres en ændring af reglerne, så de bliver mere rimelige end de nuværende. Efter ligningslovens § 12, stk. 5, kan udgifter til løbende ydelser i form af en fribolig fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er en betingelse, at den skattepligtige, som stiller friboligen til rådighed, har påtaget sig en forpligtelse af ubestemt varighed eller for en bestemt periode, der normalt ikke kan være kortere end 10 år. Hvor den betingelse er opfyldt, modsvares pligten til at indtægtsføre en lejeværdi altså af et fradrag efter reglen om løbende ydelser.

En sådan begrænsning er ikke indeholdt i nærværende forslag. Der er heller ingen begrænsninger med hensyn til, hvem boligen stil-

les til rådighed for, eller vedrørende friboligens værdi.

Regeringen kan ikke tilslutte sig et forslag, der er så vidtgående. Det, regeringen derimod overvejer, er at fritage for beskatning, når boligen stilles til rådighed for nære pårørende, der på grund af alder eller svagelighed i øvrigt er stærkt plejekrævende, og disse overvejelser vil formodentlig munde ud i, at regeringen fremsætter et lovforslag med dette hovedsigte.

Pia Gjellerup (S):

Vi har indimellen den fordel i Socialdemokratiet, når der er andre i Folketinget, der fremsætter forslag, at vi får skatteministeren op først til at redegøre for forslaget, så vi ikke er de første til at spille ud. Her er jeg i den situation, at jeg kan henholde mig fuldstændig til både den tekniske gennemgang og betænkelighederne og også til den politiske stillingtagen til dette lovforslag fra Fremskridtspartiet.

Når man tager udgangspunkt i et enkelttilfælde, som der i hvert fald har været inspiration fra her, nemlig den meget omtalte sag fra Nordborg sidste sommer, og man så prøver at lave en løsning, som omfatter dette eksempel, så er det – selv om det kan være meget rigtigt at søge efter løsninger på det enkelte eksempel, og det tror jeg der var meget bred opbakning til – ikke ensbetydende med, at man i første omgang finder den rigtige løsning.

Og det er i virkeligheden det, der er tale om her. Der vil blive skabt flere problemer, mange flere ulige behandlinger, ved at gennemføre dette forslag. Men forslaget har jo i hvert fald tjent til, at vi alle sammen har overvejet, hvad man vil kunne gøre. Jeg synes, det var meget positivt, at skatteministeren loftede sløret her til sidst for de overvejelser, som man gør sig i regeringen for at løse sådanne eksempler som det, vi fik præsenteret, uden at man kommer til at åbne op for nogle helt usædvanlige ulige behandlinger i andre sammenhænge.

Man kunne finde mange eksempler, men lad mig pege på dette ene: To mennesker, en far og en søn, der ejer hver deres hus, som ligger ved siden af hinanden, stiller gensidigt huset til rådighed for hinanden som fribolig; de vil virkelig slippe nænsomt i forhold til alle andre mennesker, som bor ganske almindeligt uden at bytte huse. Det er bare et enkelt eksempel, og det er i virkeligheden lidt grotesk, men der er

[Pia Gjellerup]

mange af dem. Jeg tror overhovedet ikke, at det er det, Fremskridtspartiet har tænkt på i forbindelse med dette lovforslag, men det skal man selvfølgelig tage højde for, når vi kigger på en gennemførelse af forslaget.

Derfor kan vi fra Socialdemokratiets side i hvert fald sige, at det forslag, der er stillet, har nogle virkninger, som vi ikke kan acceptere, men vi vil være behjælpelige med at gennemføre en løsning på det problem, som vi alle har erkendt findes, og som vi bl.a. fik præsenteret fra Nordborg. Jeg synes som sagt, det var meget positivt, at skatteministeren varslede, at regeringen vil komme med et forslag.

Endelig kan jeg næsten ikke afholde mig fra at sige her, hvor der er et virkelig præcist eksempel: Vi har jo taget lægmandselementet ud af ligningen, og nogle af de eksempler, vi får præsenteret, er i virkeligheden situationer, hvor den sunde fornuft og det konkrete skøn havde hjulpet til, at vi ikke var blevet bragt i de situationer. Nu skal vi lave et krystalklart retsgrundlag i form af lovgivning, et retsgrundlag der ikke kan dispenseres fra på nogen måde, men som heller ikke kan omgås på en utilsigtet måde. Det er så det arbejde, vi har pålagt os selv ved at fjerne den mulighed i selve ligningstilrettelæggelsen, som vi tidligere havde.

Men altså fra Socialdemokratiets side en afvisning af dette lovforslags konkrete indhold og et tilsagn om, at vi gerne vil være med til at løse det problem, som bemærkningerne peger på at man gerne vil løse.

Fischer (KF):

I den konservative folketingsgruppe deler vi forslagsstillernes principielle sigte, men også de forbehold over for det lovtekniske, som skatteministeren har henvist til. Derfor vil vi afvente regeringens forslag og se frem til det lovforslag, som skatteministeren har bebudet, så vi kan få løst dette problem på en korrekt og hensigtsmæssig måde.

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil indledningsvis takke Fremskridtspartiet for at have rejst problemstillingen her. Det synes jeg er prisværdigt, og det vil nok også vise sig, at stort set alle partier vil være enige om målet med det, som Fremskridtspartiet har foreslået.

Venstre er da i hvert fald helt med på, at det ikke skal være sådan, at man bliver økonomisk straffet, fordi en familie påtager sig at passe f.eks. en ældre mor eller far, hvor det offentlige jo bliver afløst ved, at der ikke skal være stillet en plejehjemsplads til rådighed eller være givet anden form for hjemmehjælp eller hjemmesygepleje, eller hvad det kunne være. Vi har meget sympati for sigtet med lovforslaget.

Vi vil gerne analysere det grundigt igennem ligesom Socialdemokratiet med henblik på at undgå, at der kommer andre utilsigtede virkninger af forslaget, som ikke er gennemtænkt. Derfor vil vi i Venstre give tilsagn om et seriøst udvalgsarbejde, idet vi i øvrigt så venter på initiativ fra skatteministeren.

Jens Thoft (SF):

Denne sag er et pragtfuldt eksempel på politikeres dobbeltmoral. Først skrev ligningskommissionen, tror jeg det hed dengang, i Nordborg til Skatteudvalget og ministeren og sagde: Her er et problem. De fik ikke andet end negative kommentarer, bortset fra undertegnede, der sagde: Hvorfor i himlens navn gør I det ikke til et enfamilieshus, så er problemet løst? Men nej, det ville manden ikke, det skulle ikke være et enfamilieshus, for så mistede han fradragsretten, og den ville han jo gerne have.

Men så rejstes sagen i Jyllands-Posten, ikke sandt, og der var jo ikke ende på alle de politikere fra den ene ende af den her sal til den anden – SF undtaget i øvrigt – som lovede, at nu må der være handling. Vores socialminister sagde: Nu må der handles. Og vores skatteminister sagde: Nu må der handles. Men der blev ikke handlet nogen steder. Fru Pia Gjellerup var såmænd heller ikke for god: Der skulle handles. Og vistnok fru Pernille Sams: Der skulle handles. Der var ikke ende på alle dem, der ville handle, men der var ingen, der gjorde noget.

Hr. Ole Donner skal ikke have utak for, at han dog i det mindste har gjort et hæderligt forsøg på at løse det problem, alle lovede at løse. Han har jo ikke skatteministerens departement, og han har ikke socialministerens departement. Jeg synes, det er løst elendigt, det skal ikke være nogen hemmelighed, men jeg synes da, hr. Ole Donner skal have ros for, at han i det mindste gjorde forsøget. Jeg synes, at alle de andre, som ikke gjorde forsøget, herun-

[Jens Thoft]

der dem, der havde styr på departementer og embedsfolk til at lave den slags ting, og som ikke foretog sig noget som helst, skal dadles tilsvarende.

Problemet er altså, at en lovændring som den foreslåede giver mulighed for alverdens manipulation. Jeg ville da, hvis lovforslaget vedtages, straks overveje, om ikke jeg og min søster skulle købe min gamle mors ejendom og lade hende bo gratis. Så ville vi slippe for lejeværdi af egen bolig, og pludselig ville alle udgifterne på en sikkert ikke alt for velholdt ejendom være fradragsberettiget. Det var da helt fedt. Altså hold nu, hr. Ole Donner, den går ikke. Et sådant kæmpehul, som mange omgående vil benytte sig af, vil SF ikke være med til.

Jeg vil gerne understrege, at vi naturligvis har sympati for, at familiemedlemmer støtter andre familiemedlemmer, ligesom vi ikke er tilhængere af, at man bliver straffet, hvis man yder sådan en hjælp. Men i den konkrete sag vil jeg gerne understrege, at skatteyderen heller ikke blev straffet overhovedet. Han ønskede blot i pose og sæk, og det gav skattelovgivningen ham altså ikke mulighed for, og så fik han nogle uduelige journalister på uduelige massemedier til at køre sagen for sig. Det er da dygtigt gjort af ham, det skal han da ikke lastes for, men jeg synes ikke, der er grund til, at vi lader os trække rundt herinde i Folketinget af sådan en sag.

Jeg har altså sympati for den tanke, der ligger bag forslaget, men jeg mener ikke, det er det problem, det er gjort til, og jeg mener, hr. Ole Donners løsning er ubrugelig. Jeg vil også tillade mig at betvivle, at socialministeren og skatteministeren i fællesskab vil være i stand til at banke en løsning på benene, som kan bruges, men kan det lade sig gøre, og er der tale om et reelt problem – det var der nemlig ikke i det konkrete tilfælde – så er SF bestemt ikke uvillig til at være med til at løse det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan love hr. Jens Thoft for, at jeg ikke kommenterede den pågældende sag, som måske er anledningen til lovforslagets fremkomst. Jeg var sådan cirka på den anden side af Jorden, men jeg oplevede, da jeg kom hjem, at næsten hele Danmark var optaget af en sag fra Nordborg. Det var sådan et kodeord, og jeg

anede ikke, hvad der var foregået i Nordborg. Jeg troede, det var noget meget, meget alvorligt; det var dog knap så alvorligt.

Men jeg har selvfølgelig konfereret med hr. Stavad, som udtalte sig på Socialdemokratiets vegne, fordi alle blev spurgt. Det er ikke et spørgsmål om, at alle falder over hinanden, men at alle bliver spurgt i sådanne sager. Hr. Stavad har udtrykkelig sagt at han ikke havde nogen idé til, hvordan man kunne løse situationer, hvor der var familiemedlemmer, der havde en afgørende grund til at have andre familiemedlemmer boende, og det vil altså sige ikke af skattetekniske grunde.

Der er ikke lovet noget fra Socialdemokratiets side; vi har sagt det, som hr. Jens Thoft sluttede med her: Hvis nogen kunne være så konstruktive at finde nogle helt afgrænsede løsninger, så ville vi gerne se på det. Men vi vil ikke bare slippe gækken løs, som man i virkeligheden kunne sige, det er aldrig blevet lovet fra Socialdemokratiets side.

Bente Juncker (CD):

Jeg synes da også, at Fremskridtspartiet skal have ros, fordi det har taget denne sag op. Det var jo rigtigt, som hr. Jens Thoft sagde, at Folketingets partier stod i kø for at løse dette problem, ligesom Folketingets partier stod i kø for at løse problemet med ældre, der kunne flytte fra plejehjem til plejehjem. Det drejer sig vel om stort set lige mange personer, antallet er vel ikke mere end ca. 100 på landsplan.

Vi synes i CD, at løsningen er for bred, og vi ser frem til, at skatteministeren får talt med socialministeren, og at de finder ud af en løsning, så vi kan få dette problem løst. Det er altså uholdbart, at man ikke kan tage et ældre familiemedlem hjem, uden at det skal koste noget.

Der er måske en løsning, kan jeg sige til skatteministeren, for i plejehjemsforslaget er der jo en puljeordning, og socialministeren ved ikke rigtig, hvordan den skal udmøntes – det fik vi at vide her i Folketinget forleden dag. Det kunne måske være en idé at bruge nogle af de puljepenge til at løse netop dette problem i en 3-årig periode, og så kunne man lave en fast lovgivning på området.

Vi siger nej til lovforslag nr. L 126, men venter spændt på skatteministerens udspil.

Elisabeth Arnold (RV):

[Ellsabeth Arnold]

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Det Radikale Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at rose Fremskridtspartiet for lovforslaget og sige, at vi er enige i intentionerne.

Til hr. Jens Thoft vil jeg sige, at jeg ikke alene udtalte mig, da jeg blev spurgt af Jyllands-Posten, men jeg tog faktisk også kontakt med skatteministeren og socialministeren. Jeg skønnede, at her var et ganske kompliceret område, så jeg bad dem om at tage initiativ og fik løfte om, at regeringen ville komme med et forslag. Det er baggrunden for, at jeg ikke selv har stillet et forslag, men det hindrer ikke, at jeg roser Fremskridtspartiet for initiativet.

Men jeg vil da ikke undlade at gøre hr. Jens Thoft opmærksom på, at det, at man ikke stiller et forslag, jo ikke nødvendigvis er udtryk for, at man slet ikke gør noget ved en sag. Det kunne være, at man valgte at drøfte det med de ansvarlige ministre, vel vidende at de har et apparat til rådighed, som man ikke selv har. Vi har jo også fået ministerens tilsagn om, at man arbejder med sagen og vil komme med et initiativ; det tilsagn fik jeg for et par måneder siden. Dette sagt som kommentar til det, hr. Jens Thoft var inde på.

Samtidig med at jeg er enig i intentionerne i forslaget, er der altså nogle problemer med afgrænsningen, og dér imødeser jeg, at skatteministeren kan komme med et mere præcist forslag, som vi så vil støtte. Dette lovforslag nr. L 126 giver basis for utilsigtet brug, tror jeg. Hvis man vedtager det, som det foreligger, vil vi om et år eller to måtte konstatere, at der er et hul, som vi må stoppe, og derfor tror jeg, det er bedre, at vi vedtager et lovforslag, hvor eventuelle huller er stoppet på forhånd.

Men endnu en gang: Vi er enige i sigtet.

Ole Donner (FP):

Vi har fra Fremskridtspartiets side fremsat et lovforslag om ændring af ligningsloven vedrørende fribolig, og det har vi gjort ud fra den betragtning, at vi finder, at det er helt uanstændigt og urimeligt, at så mange familier over det ganske land er blevet ramt med fiktive beskatninger for at have ældre eller handicappede familiemedlemmer boende i en ekstra lejlighed eller aftægtsbolig.

Vi har gang på gang set udtalelser fra skatteministeren om, at ministeren gerne ville være med til at ændre på disse forhold. Også andre partier i Folketinget har været fremme i tv og aviser for at gøre opmærksom på, at de også synes, at her er en stor urimelighed.

Vi mener, det er et sundt princip, at man kan have familiemedlemmer boende i en lejlighed eller i et aftægtshus, således at man har mulighed for at holde familien samlet, og i mange tilfælde medfører det jo, at man sparer det offentlige for meget store udgifter til alternativt ophold som f.eks. plejehjem, beskyttede boliger eller lignende.

Vi har fra skatteministeren hørt, at ministeren meget gerne vil være med til at ændre på forholdene, hvis det bare kunne gøres på en fornuftig måde og sådan, at det ikke blev for bureaukratisk.

Vi har fremsat, synes jeg, et kort og præcist lovforslag, der alene foreslår, at man tilføjer et pkt. A til § 12, hvori der står:

»Værdien af hel eller delvis fribolig, som den skattepligtige stiller til rådighed, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.«

Lettere kan det ikke gøres. Vi er klar over, at der selvfølgelig her som i alle andre skattesager skal være nogle begrænsninger og nogle overgangsordninger; men vi håber, at Folketingets partier vil være med til sammen med Fremskridtspartiet at forsøge at løse den opgave.

Vi håber, at skatteministeren vil gå positivt ind i forslagens behandling, således at ministerens embedsmænd kan være behjælpelige med oplysninger om de tilfælde, der er kendt i ministeriet, også de tilfælde, der har været ved Landsskatteretten og domstolene.

Fra flere af ordførerne er forslaget jo blevet modtaget meget positivt, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg vil gerne med det samme sige, at forslaget ikke er fremsat på grundlag af det omtalte tilfælde i Nordborg. Jeg var også med i debatten på det tidspunkt, men jeg har kendskab til en del flere steder, hvor det samme problem har foreligget.

Man siger, at lovforslaget er for bredt, og at det skal være meget bedre. Hr. Jens Thoft var så venlig næsten at sige, at det var noget rent skidt, han sagde i hvert fald, at forslaget var en elendig løsning. Det vil jeg gerne give hr. Jens Thoft ret i, men samtidig vil jeg henvise til

[Ole Donner]

skatteministerens bemærkninger om, at man ved en førstebehandling tager stilling til det principielle. Man går ikke ind i det tekniske, og det havde jeg egentlig håbet at man kunne bruge udvalgsarbejdet til. Derfor har jeg for søgt at lave forslaget så enkelt som muligt.

Jeg vil gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet jo gennem tiderne har haft endda særdeles dygtige folk siddende i Skatteudvalget, som har udarbejdet meget grundige og gode forslag, som aldrig er blevet vedtaget. Derimod vil jeg da sige, at jeg synes, at jeg har haft den fornøjelse i den tid, jeg har været i Folketinget, at Fremskridtspartiet har haft indflydelse på nogle forslag, som er blevet gennemført.

Derfor er jeg meget tilfreds med, at de forskellige partier vil være med til at se på sagen i udvalget. Ministeren lovede sågar, at man ville fritage ældre og svagelige og stærkt plejekrævende personer, og ministeren lovede ligefrem, at man ville komme med et forslag – eller var det kun, at regeringen overvejede at komme med et forslag?

Det lovforslag, der ligger på bordet, kunne udmærket anvendes til, at ministeren stillede ændringsforslag til loven, så vi fik det rigtigt på plads med det samme og fik gennemført det her og nu i stedet for bare at blive ved med at tale om det og overveje det og muligvis og måske gøre noget.

Til sidst lige en kort bemærkning til fru Pia Gjellerup: Jeg er selvfølgelig også glad for, at Socialdemokratiet vil være med til at løse opgaven, men fru Pia Gjellerup sagde, at ingen fra Socialdemokratiet havde været ude og love noget som helst. Samtidig sagde fru Pia Gjellerup, at hun var på den anden side af Jorden, og dér kan man nok ikke tage TV 2, for hr. Taanquist fra Socialdemokratiet var faktisk på banen og lovede, at det ville blive ordnet, så vidt jeg kunne forstå, allerede inden Folketinget skulle samles igen efter sommerferien.

Alt i alt vil jeg sige tak for den positive måde, lovforslaget er blevet modtaget på. Jeg vil under udvalgsarbejdet tillade mig at stille nogle spørgsmål til skatteministeren til uddybning af det – som hr. Jens Thoft kaldte det – elendige forslag, jeg har lavet, og se, om det kan forbedres, så det eventuelt kan bruges til en endelig beslutning, som kan forbedre forholdene.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne over for hr. Ole Donner understrege, at jeg ikke har afvist lovforslaget med henvisning til tekniske indvendinger. Jeg har afvist det af en helt principiel grund, nemlig at forslaget er for bredt i sit sigte, og at de overvejelser, som regeringen gør sig, er om at finde en afgrænset løsning.

Det får mig til at svare hr. Jens Thoft, som sagde, at der var grund til at dadle dem, som i sin tid lovede at gøre noget, men som ikke siden er kommet med et forslag, at jeg har det ligesom hr. Jens Thoft – ja, jeg ved da ikke, om hr. Jens Thoft har det sådan, men hr. Jens Thoft sagde det i hvert tilfælde – at man ikke skulle lade sig dirigere rundt af enkeltsager.

Jeg er meget enig i den betragtning. Det er utrolig farligt, hvis der skal lovgives på skatteområdet på basis af enkeltsager. Derfor har jeg fra første færd i denne sag gjort det klart, at det er regeringens principielle opfattelse, at man ikke over skattelovgivningen bør straffe de familier, der privat påtager sig at klare en opgave, som ellers skulle varetages af det offentlige. Tværtimod gør det ingenting, om der er et vist økonomisk incitament til selv at klare opgaver i stedet for at lade det offentlige gøre det.

Regeringen vil meget gerne være med til at ændre skattelovgivningen på dette punkt, således at hvor børnene påtager sig at tage sig af deres ældre og måske svagelige forældre, bl.a. ved at stille en bolig gratis til rådighed, skal det ikke straffes over skattesystemet. Det er den afgrænsede løsning, jeg fra første færd har givet tilsagn om at regeringen gerne ville medvirke til.

Når der endnu ikke er fremkommet et forslag, er det netop, fordi heller ikke den konkrete sag fra Nordborg er helt så enkel, som den er blevet fremstillet. Det har hr. Jens Thoft fuldstændig ret i.

Det første, jeg gjorde, var at overveje sammen med socialministeren, om det var et spørgsmål, der kunne løses via den sociale lovgivning. Vi er nu nået til den konklusion, at det ikke er muligt at lave en teknisk ordentlig løsning den vej rundt, og derfor er jeg landet på, at jeg er nødt til at finde en løsning på problemet via skattelovgivningen. Der udestår så nogle skattejuridiske overvejelser om at finde den rigtige afgrænsning.

Det er på grund af disse grundige overvejelser, at der endnu ikke er fremkommet et for-

[Skatteministeren]

slag, men regeringen vil fremsætte et forslag i denne folketingsssamling, som på en afgrænset måde løser dette problem. Jeg synes ikke, der er grund til at dadle nogen for, at man bruger den tid, der skal til for at lave et ordentligt forslag, i stedet for bare at rende efter enkeltsager fra dagspressen.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil meget gerne sige tak til skatteministeren, fordi det så utvetydigt blev sagt, at der kommer et lovforslag i denne samling, og at vi så får en løsning på problemet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes ikke, at skatteministeren kan løbe så let fra det ansvar, han har. Vi ser her i slutningen af efterårssamlingen, og vi ser det, når vi er ved at slutte forårssamlingen, at man i Skatteministeriet når det helt utrolige – vi har i øvrigt tit kritiseret, at det ikke er gjort ordentligt, det er jo sandt. Men nu har ministeren haft det meste af et halvt år til at løse dette problem, og jeg synes, at en minister med hele to departementer bag sig, nemlig Socialministeriets departement og skattedepartementet, burde have haft en fair mulighed for at løse det.

Derfor synes jeg, det var fair nok at kritisere ministrene; og det var ikke bare skatteministeren, der var fremme i fjernsynet og med stor forargelse sagde, at det her omgående måtte løses, det var socialministeren også. Jeg synes, det er fair nok at sige, at det så også var på tide, at der kommer et forslag, og at man ikke bare dagen efter, når sagen er glemt, lader det gå i papirkurven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.
Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 27/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Jeg vil gerne fra starten sige tak til Socialdemokratiet for det beslutningsforslag, vi i dag har til behandling, og som jo udspringer i overvejende grad af tvangsbestemmelserne i varmforsyningsloven.

Når Folketinget har valgt at gennemføre tvangsbestemmelser og dermed hindrer forbrugerne i et frit valg af leverandør, giver det også Folketinget en særlig forpligtelse til at sikre rimelige vilkår for forbrugerne. Det er Folketingets ansvar at vurdere, om der er uheldige følgevirkninger, som må give anledning til justering af en vedtagen lov. Når vi især på varmforsyningsområdet sætter markedskræfterne ud af spil, er der fare for, at forbrugerne underlægges forhold, der ikke altid forekommer tilfredsstillende.

Jeg er derfor principielt positiv over for at se nærmere på forslaget, men samtidig mener jeg også, at der er god grund til at se på virkningerne af de øvrige tvangsbestemmelser i varmforsyningsloven. Jeg vil heller ikke undlade at pege på det alt for tunge bureaukrati, der praktiseres i forbindelse med godkendelse af energiprojekter.

Forslagsstillerne ønsker, at der skal sikres hjemmel for Gas- og Varmeprisudvalget og Elprisudvalget til at kunne gribe ind i forhold til vedtægter i forbrugerejede forsyningsvirksomheder med henblik på at sikre en ligelig indflydelse for forskellige grupper af forbrugere.

Prisudvalgene har i dag beføjelser til at give pålæg om priser og leveringsbetingelser, mens der ikke findes hjemmel for udvalgene til at